

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľky: **A. G.**, , bytom S., proti odporcovi: **F. G.**, bytom Č., **o určenie príspevku na výživu rozvedenej manželky**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 10C 145/2009, o dovolaní navrhovateľky, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 28. septembra 2010 sp. zn. 5Co 250/2010, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 19. februára 2010 č.k. 10C 145/2009-53 zamietol návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti odporcovi, bývalému manželovi, prispievať na jej výživu od podania návrhu sumou 300,00-€ mesačne. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že v prípade príspevku na výživu rozvedeného manžela podľa ust. § 72 zákona o rodine, zákonodarca nesledoval požiadavku rovnakej životnej úrovne, tak ako v prípade § 71 zákona o rodine, nakoľko účastníci už nie sú manželia - osoby rovnaké v právach a povinnostiach v manželstve, vrátane materiálneho postavenia. Ďalej v odôvodnení konštatoval, že hmotnoprávnym základom nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela je zistenie, že oprávnený rozvedený manžel nie je schopný sa sám živiť, a nie je už rozhodujúca prípadná rozdielna životná úroveň každého z rozvedených manželov po rozvoze ich manželstva. Z vykonaného dokazovania mal prvostupňový súd preukázané, že odporca v porovnaní s navrhovateľkou má stály a vyšší príjem, jeho pomery sú aj po rozvoze manželstva účastníkov stabilizované, poskytujúce vhodnejšie zázemie aj pre zabezpečenie výchovy a výživy pre maloletého syna účastníkov. Navrhovateľka naopak v čase rozhodnom

pre posúdenie uplatneného nároku má vážny osobný problém spočívajúci v jej alkoholizme v štádiu závislosti, čo sa nepriaznivo dlhodobo odráža vo všetkých oblastiach jej života (podľa znaleckých posudkov znalcov z odboru psychiatrie MUDr. M. Š., MUDr. M. K. a z odboru psychológie PhDr. A. F.), vrátane neschopnosti trvalejšieho pracovného uplatnenia a tým aj riadneho plnenia si vyživovacej zákonnej povinnosti voči maloletému synovi. Prvostupňový súd dospel k záveru, že prípadné priznanie príspevku navrhovateľke v akejkoľvek sume by vzhľadom na súdom zistené okolnosti dlhodobo pretrvávajúce na strane navrhovateľky bolo v rozpore s dobrými mravmi v zmysle ust. § 75 ods. 2 ZR a tým i s účelom právneho inštitútu príspevku na výživu rozvedeného manžela a jeho poslaním v našom právnom poriadku. O trovách konania rozhodol prvostupňový súd so zreteľom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p., no nakoľko si úspešný odporca neuplatnil právo na náhradu trov konania voči navrhovateľke, žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov nepriznal.

Na odvolanie navrhovateľky Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 28. septembra 2010 sp. zn. 5Co 250/2010 potvrdil rozsudok okresného súdu ako vecne správny s odôvodnením, že odvolací súd dospel k rovnakému právnenému záveru ako prvostupňový súd a považoval návrh navrhovateľky na poskytovanie príspevku na výživu rozvedenej manželke za nedôvodný. Navrhovateľka nepreukázala splnenie žiadnej z vyššie uvedených zákonných podmienok pre poskytnutie príspevku na výživu rozvedeného manžela. Odvolací súd mal preukázané z obsahu spisu, že navrhovateľka sa v súčasnej nepriaznivej situácii ocitla vlastnou vinou v dôsledku svojej závislosti, ktorou sú ohrozované aj záujmy jej maloletého syna, na ktorého neplatí, resp. pravidelne neplatí súdom určené výživné. Navrhovateľka sa zároveň ani o maloletého syna osobne nestará a ani nepreukázala žiadne zo svojich tvrdení o svojej snahe nájsť si prácu, ktorá by zároveň nebola nevhodná pre ňu vzhľadom na tvrdený zhoršený zdravotný stav, pričom dokonca absolvovala rekvalifikačný kurz v odbore programovania v automobilovom priemysle zabezpečovaný úradom práce.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala navrhovateľka dovolanie. Napadnuté rozhodnutie žiadala zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať. Zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia, pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesijným advokátom.

Súd prvého stupňa výzvou z 19. apríla 2011 sp. zn. 10C 145/2009 (č.l. 82) vyzval dovolateľku, aby v lehote 10 dní doplnila svoje podanie o zákonom vyžadované náležitosti dovolania a založila do spisu plnomocenstvo, ktoré udelila pre dovolacie konanie advokátovi; súčasne ju poučil, že má možnosť požiadať súd o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov (§ 30 O.s.p.). Dovolateľka predmetné uznesenie prevzala dňa 23. mája 2011 (č.l. 83), do spisu nezaložila splnomocnenie udelené advokátovi na jej zastupovanie v dovolacom konaní ani žiadosť o ustanovenie zástupcu pre dovolacie konanie z radov advokátov.

Dovolateľka v dovolacom konaní nepreukázala, že má právnické vzdelanie a v súdom určenej lehote nerešpektovala výzvu na odstránenie nedostatku osobitnej podmienky dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jej dovolania. V dôsledku jej nečinnosti zostal nedostatok podmienky dovolacieho konania neodstránený do vydania tohto uznesenia dovolacieho súdu.

Z týchto dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní zastavil (§ 243c O.s.p. v spojení s § 241 ods. 1 O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p.). Vzhľadom na dôvod, pre ktorý zastavil dovolacie konanie, nezaoberal sa otázkou procesnej prípustnosti (a ani dôvodnosti) dovolania.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2012

JUDr. Jana B a j a n k o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť :
Hrčková Marta